

Meddelande från Projekt Smålands Flora, nr 2PM för inventerareMålsättning

Projektet syftar till att utarbeta en landskapsflora, som i text och kartor beskriver kärlväxternas aktuella utbredning i Småland. Dessutom skall äldre floristiska uppgifter sammanställas. I de mån det är möjligt skall inträffade floraförändringar fastställas och prognoser ges för vegetationsutvecklingen. Floran skall ha en sådan utformning att den praktiskt kan utnyttjas i naturvårdsarbete samt stimulera till fortsatta studier.

Organisation

Landskapet delas in i preliminärt 11 inventeringsdistrikt, vart och ett med en distriktsledare. Inventerarna skall i första hand vända sig till distriktsledarna vad gäller inventeringsfrågor. Distriktsledarnas uppgifter är att finna inventerare så att distriktet blir inventerat under den anslagna tioårsperioden, att fördela inventeringsområden, att hjälpa till med kontrollbestämningar och övrig handledning samt att gå igenom inventerarnas uppgifter och efterlysa eventuella förbisedda arter.

Som projektets huvudledare fungerar Ingvar och John Christoffersson. Deras uppgifter är att se till att landskapet blir fullständigt undersökt, att föra ett centralt uppgiftsregister, att göra manuskript och kartor till floraa, att söka ekonomiskt stöd för projektet, att söka anordna vidareutbildning för inventerare samt att kontinuerligt sända ut rapporter till inventerarna om projektets framskridande, information om intressanta växter etc.

Inventeringsmetod

Den topografiska kartan i skala 1:50 000 utgör arbetskarta. Varje kartblad delas in i 25 rutor av storleken 5 X 5 km (25 km²) enligt rikets nät. Dessa rutor utgör inventeringsenheter och benämnes med topografiska kartans namn samt en kod enligt följande system (exempel: Vetlanda NV, C 4).

A1	A2	A3	A4	A5
B1	B2	B3	B4	B5
C1	C2	C3	C4	C5
D1	D2	D3	D4	D5
E1	E2	E3	E4	E5

Kartindelning

Inom varje ruta besöks om möjligt alla förekommande biotoper. Varje art, som påträffas, antecknas en gång. Efterforskning av möjligen förekommande arter görs så noga som tiden medger. För att projektet skall kunna slutföras på tio år är det emellertid viktigt att tidsåtgången inte blir alltför stor, även om man riskerar att missa några arter. En rimlig tidsåtgång

per ruta för en riktigt van inventerare bedöms till 2 hela arbetsdagar. Nybörjare behöver säkert betydligt mer tid. Antalet arbetsdagar bör antecknas, bl a för att den totala arbetsåtgången för ett projekt av detta slag skall kunna bedömas.

Om en art anträffas inom tomtmark, skall detta anges. Anteckna också andra fall, då en växt kan tänkas vara inplanterad.

Av växter, som inte kan artbestämmas säkert, insamlas och pressas karaktäristiska delar och sändes till distriktsledaren. Tänk dock på utrotningsrisken - rör det sig om finare fynd, är det kanske bättre att fråga, om distriktsledaren vill komma och besöka lokalen.

Beläggsexemplar för insamling till botaniskt museum tas i vissa fall. Distriktsledaren ger anvisningar.

Ovanstående uppgifter är obligatoriska. Varje inventerare kan emellertid själv anteckna, vad han anser vara intressant, t ex om en art förefaller vara särskilt vanlig eller ovanlig, utsatt för hot etc. Sådana uppgifter är av värde t ex i planerings- och naturvårdsarbete.

Förslag till arbetsgång. Planera arbetet inom en ruta hemma så att de olika biotoper, som kan urskiljas på kartan, blir besökta. Lämna utrymme för improvisationer i fält, om ytterligare biotoper upptäcks. Skaffa en fältanteckningsbok! På den första lokal, som besöks, skrivs alla förekommande arter upp. På nästa lokal (ny rubrik i anteckningsboken) behöver bara tillkommande arter antecknas, eftersom endast förekomst/frånvaro i varje ruta intresserar. (Frekvensskillnader kommer ju fram, när resultatet från många av dessa små rutor sammanställs). Så fortsätter man, tills de utplockade lokalerna besökts. Sätt en prick med ett nummer på kartan för varje lokal. Ange som rubrik i anteckningsboken lokalens läge med väderstreck (N, NNW, VNV, V...) och avstånd (i meter) från en fast, lättidentifierbar punkt (namnsatt gård, kyrka, avvägd höjdsiffra, vägkorsning etc). Uppgifterna förs slutligen över i inventeringsförteckningen (var nog!).

Skulle en sällsynt eller till sin utbredning anmärkningsvärd art påträffas, är det värdefullt, om inventeraren i sin fältanteckningsbok gör en för lokalen fullständig växtförteckning. På så sätt kan man under inventeringsgången få fram intressanta biotopbeskrivningar.

dovisning: Efter avslutad inventering av en eller flera rutor sändes följande material till distriktsledaren:

- (1) Kartmaterialet med lokalerna inprickade.
- (2) Ifyllda inventeringsförteckningar (förtryckta inventeringsförteckningar, ex där varje ruta, erhålles vid inventeringens början).
- 3) Material för bestämning och kontroll (kan insändas när som helst under inventeringsgången).
- 4) Beläggsexemplar.